

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยสรุปผลการศึกษา 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) ผลวิเคราะห์ระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

5.1.1 ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ลักษณะทางเพศของประชากรในชุมชนทิพย์เนตรไม่มีความแตกต่างกัน อายุของประชากรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยเรียนและวัยทำงาน โดยมีอายุอยู่ในช่วง 16-65 ปี และประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งมีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างต่ำ ประชากรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และมีการประกอบอาชีพพนักงานบริษัท รับจ้างทั่วไป และค้าขาย ซึ่งอาชีพเหล่านี้มีรายได้ที่ไม่สูงมากนักโดยประชากรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 4,000 ถึง 12,000 บาท ส่งผลให้ประชากรไม่มีเงินออม และมีหนี้สินในจำนวนที่ไม่มากนัก

5.1.2 ผลการศึกษาระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผลศึกษาระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้ ระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่เท่ากับ 1.897 โดยมีความสุขอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาคือการมีความสุขในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 35.3 และการมีความสุขในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 2 เท่านั้น

5.1.3 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในส่วนของผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้ อายุและระดับการศึกษามีผลต่อความสุขของประชากร คือเมื่อมีอายุมากขึ้นและมีการศึกษาที่สูงจะส่งผลให้มีความสุขเพิ่มมากขึ้น ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตรคือ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวมีความรักใคร่กลมเกลียว มีความรักความผูกพัน มีการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน รวมถึงการดูแลผู้สูงอายุให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ปัจจัยด้านสุขภาพ ได้แก่ การรู้สึกทุกข์เมื่อเห็นผู้อื่นประสบกับความทุกข์ ส่วนปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ การมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีส่วนช่วยในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชน จากการศึกษาจะเห็นว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมไม่มีผลต่อความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาและวิเคราะห์ถึงระดับความสุขและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ประชากรในชุมชนทิพย์เนตรมีความสุขในระดับปานกลาง

จากการศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านลักษณะทั่วไปของประชากรสามารถอภิปรายได้ว่า อายุและระดับการศึกษา มีผลต่อความสุขของประชากรคือ เมื่อมีอายุและระดับการศึกษาที่มากขึ้นจะส่งผลให้ระดับความสุขของประชากรในชุมชนทิพย์เนตรเพิ่มมากขึ้น

สำหรับการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของประชากรสามารถอภิปรายได้ว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสุขภาพ และปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ส่งผลให้ประชากรมีความสุข และเมื่อปัจจัยเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้ระดับความสุขของประชากรเพิ่มมากขึ้น ส่วนปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจไม่มีผลต่อระดับความสุขของประชากร เนื่องจากประชากรมีการศึกษาที่ไม่สูงมากนักส่วนใหญ่แล้วประชากรมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังนั้นจึงมีการประกอบอาชีพที่มีรายได้ค่อนข้างน้อย เช่น พนักงานบริษัท รับจ้างทั่วไป และค้าขาย ทำให้ประชากรไม่ค่อยมีความพอใจในอาชีพการงานที่ทำอยู่และมีรายได้ที่ไม่เพียงพอและเป็นธรรม ส่งผลให้ประชากรไม่สามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ และปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมก็ไม่มีผลต่อความสุขของประชากร เพราะชุมชนทิพย์เนตรตั้งอยู่ใกล้จุดทิ้งขยะรวมของตำบลหายยา ทำให้ชุมชนเกิดมลพิษทางกลิ่นของขยะ และแม่น้ำลำคลองที่ไหลผ่านชุมชน

ไม่สะอาด อีกทั้งในชุมชนไม่มีเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครในการดูแลความปลอดภัยของสมาชิกในชุมชน ส่งผลให้ประชากรในชุมชนเกิดการถูกข่มเหงทางด้านร่างกายและจิตใจ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้

ในการพัฒนาชุมชนทิวเขาศูนย์ควรเน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ สาเหตุที่ปัจจัยเศรษฐกิจไม่ส่งผลให้ประชากรมีความสุข คือระดับการศึกษา ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาว่า ประชากรในชุมชนทิวเขาศูนย์มีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างต่ำจึงทำให้มีการประกอบอาชีพที่มีรายได้น้อยและไม่มั่นคง ดังนั้นควรมีการสนับสนุนทางด้านการศึกษาของเยาวชนในชุมชนให้มีการศึกษาในระดับที่สูง เช่นการขอทุนศึกษาเล่าเรียนจากเทศบาลนครเชียงใหม่ หรือองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เป็นต้น อีกทั้งควรมีการส่งเสริมทางด้านอาชีพที่มีรายได้เพียงพอเพียงให้แก่ประชากรในชุมชน เช่น การทำสินค้า OTOP ของชุมชน เนื่องจากบริเวณใกล้ๆกับชุมชนได้มีการจัดกิจกรรมถนนคนเดิน ผู้นำชุมชนควรมีการจัดหาอาชีพหรือสินค้า OTOP ของชุมชนเพื่อจัดจำหน่าย เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน

ส่วนปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมควรมีการแก้ไขโดยการจัดกิจกรรมทำความสะอาดชุมชนอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ประชากรในชุมชนช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชน เช่น การรักษาน้ำลำคลองที่ไหลผ่านชุมชน โดยการไม่ทิ้งสิ่งของและขยะลงในแม่น้ำลำคลอง และควรมีการจัดเจ้าหน้าที่อาสาสมัครภายในชุมชนให้มีการดูแลทางด้านความปลอดภัยแก่ประชากรในชุมชน เป็นต้น เพื่อให้ประชากรในชุมชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและก่อให้เกิดความสุขแก่คนในชุมชน

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ควรมีการเสนอผลการศึกษาต่อองค์กรที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน เช่น กลุ่มพัฒนาชุมชน เทศบาลนครเชียงใหม่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด รวมถึงกรมการปกครองท้องถิ่น ในการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทางด้านความสุขของประชากร เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาชุมชน ให้มีความมั่นคง และเพื่อให้ประชากรมีระดับความสุขและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีเพิ่มขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะด้านแนวทางการวิจัยในอนาคต

ในการทำวิจัยเพื่อให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในอนาคตควรมีการเพิ่มเติมทางด้านปัจจัยความสุขให้มีความหลากหลายและครอบคลุม รวมถึงเพิ่มปัจจัยที่เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน และควรเพิ่มเติมในส่วนของเปรียบเทียบความสุขระหว่างชุมชนกับชุมชนต่างๆภายในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เพื่อดูความสัมพันธ์ปัจจัยความสุขที่เกิดขึ้นในแต่ละชุมชน และ

พิจารณาถึงระดับความสุขที่จะเกิดขึ้น ให้ผลสอดคล้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถเพิ่มเติมและเปรียบเทียบผลการศึกษาในระดับที่กว้างขึ้น อาทิเช่น การวิเคราะห์ระดับและปัจจัยทางด้านความสุขในระดับชุมชนเปรียบเทียบกับระดับจังหวัด หรือประเทศ เพื่อจะทำให้ทราบถึงระดับและปัจจัยความสุขที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยในอนาคตมีความสมบูรณ์และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมถึงการแก้ไขปัญหาและพัฒนานโยบายทางด้านความสุข เพื่อให้ประชากรสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้ประเทศสามารถพัฒนาและขับเคลื่อนไปได้อย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ระดับและปัจจัยทางด้านความสุขในพื้นที่ต่างๆ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้เครื่องมือเชิงปริมาณ ในการวิเคราะห์และวัดผลของระดับและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสุข เพื่อผลการศึกษาที่ได้มีความสอดคล้องกับความเป็นจริงและมีความเชื่อถือเพิ่มมากยิ่งขึ้น